

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Číslo 5

Ročník V.

květen 1999

Motto: "Ježíš nám nedal obyčejný mír. Dal nám svůj pokoj, doprovázený jeho spravedlností. On sám je pokoj a spravedlnost, a proto se může stát naším pokojem a naší spravedlností."

Jan Pavel II.

Aleluja!

Po tichu Velkého pátku a očekávání Bílé soboty zazní náhle tento radostný výkřik, zvěstující vzkříšení, zvěstující triumf života nad smrtí. Přináší naději, naplňuje slova dávných proroků...

Nanebevstoupení je příslibem a potvrzením Jeho lásky, pozváním na cestu, na jejímž konci je setkání a trvalé spojení s Ním. S Tím, který nám dává slib své trvalé přítomnosti mezi námi, neboť zná naši slabost a ví, že nás zanechává ve světě, který se tak málo podobá Božímu království.

S vírou apoštolů a pokorou Panny Marie očekáváme seslání Ducha, abychom byli připraveni vyjít a šířit Jeho lásku. Přijměme vděčně tento poklad a uchovme jej dobře ve svém srdci, abychom odtud mohli vynášet opravdu jen dobré věci.

Aleluja!

JJO

EVANGELIZACE

Kdo slaví liturgii ? aneb Liturgie v naší farnosti

Když se mluví o liturgické reformě, kterou požadoval Druhý vatikánský koncil (1962-1965), tak si asi každý vybaví nejspíše jen to, že se dnes při liturgii používá čeština místo latiny nebo že kněz stojí čelem směrem k lidu. Bohužel často se již neví, jaký měly tyto změny hlubší důvod a smysl. Když nahlédneme do Konstituce o posvátné liturgii (latinsky Sacrosanctum Concilium, zkratka SC) nebo do Katechismu katolické církve (zkratka KKC) zjistíme, že jednou z hlavních zásad liturgické obnovy je požadavek srozumitelnosti liturgických textů a obřadů. Srozumitelnost má pomoci k tomu, aby všichni věřící účastníci se liturgie mohli mít „účast plnou, aktivní a v duchu společenství“ (SC 21). Proč je však tolik důležitá aktivní a uvědomělá účast celého společenství? Odpověď je prostá: Protože liturgii slaví celé společenství, tedy Kristovo Tělo (tj. církev) spojené se svou Hlavou (tj. Kristem). Při liturgii tedy nemůžeme být pouze pasivními diváky nebo pozorovateli dění, které se odehrává někde tam vpředu na oltáři. Takový postoj může vyplývat ze špatného pochopení skutečnosti církve. Církví nejsou jen papež, biskupové, kněží a jáhnové, ale všichni pokřtění. Všichni pokřtění se totiž podílejí na kněžství Kristově. Toto tzv. **všeobecné kněžství** se uskutečňuje v uvědomělem rozvoji křestní milosti, v životě víry, v naději a lásce, životě podle Ducha sv. Kněžství biskupů a kněží, tzv. **služebné kněžství**, slouží všeobecnému kněžství a má pomáhat rozvoji křestní milosti všech křesťanů. Pavlův obraz církve jako Těla Kristova (např. v 1 K 12 kap.) nám pomůže pochopit, že stejně jako rozmanité údy v těle mají různé úkoly, tak i během liturgie mají být rozděleny jednotlivé služby. Obecně můžeme rozdělit tři základní služby při liturgickém shromáždění (službu předsedajícího, službu zvláštních služebníků a službu celého shromáždění).

Služba předsedajícího spočívá v řízení bohoslužby. Podle jejího druhu může bohoslužbě předsedat biskup, kněz, jáhen, bohoslužbu může vést někdy i laik. Předsedající, zpravidla kněz, bohoslužbu zahajuje, zakončuje, vyzývá k modlitbě, pronáší homilii (kázání). Dále pak pronáší tzv. předsednické modlitby, především eucharistickou modlitbu. Tyto modlitby pronáší jménem celého lidu (proto gesto rozpjatých rukou) a lid se k těmto modlitbám připojuje hlasitým „amen“.

Služby zvláštních služebníků jsou rozmanité. Je to například služba jáhna (nese evangeliář, čte evangelium, pomáhá u oltáře a pronáší výzvy věřícím), služba akolyty (slouží u oltáře a při rozdělení eucharistie) a služba lektora (čte biblická čtení kromě evangelia, pronáší jednotlivé úmysly v přímluvách). Nesmíme zapomenout ani na službu kantora, schóly a instrumentalistů, jejichž služba je neocenitelná zvláště v případech, když věřící zapomínají na výzvu sv. Pavla: „Zpívejte Pánu, chvalte ho z celého srdce.“ (Ef 5, 19)

Ke **službě celého shromáždění** není potřeba žádného právního pověření, protože tato služba vyplývá z výše zmíněného všeobecného kněžství, které jsme přijali při křtu. Při bohoslužbě se tato služba projevuje rozmanitými způsoby: dialogem mezi

předsedajícím a společenstvím (např. Pán s vámi – i s tebou), pronášením odpovědí na modlitby (nejčastěji „amen“), zpěvem tzv. procesionálních zpěvů (tj. vstupní zpěv, zpěv k evangeliu, zpěv k obětnímu průvodu, zpěv k přijímání), zpěvem nebo recitací tzv. ordinaria (Pane, smiluj se; Sláva na výsostech Bohu; Věřím; Svátý, svátý, svátý Pán; Beránku Boží; Otče náš atd.), pozorným nasloucháním četbě Písma sv. a homilie, také zachováváním určitých postojů (stání, sezení, klečení) a používáním gest (žehnání křížem, podání rukou atd.).

Na závěr této teoretické pasáže uvedu jednu z možných charakteristik liturgie: **Liturgie je jednání, ve kterém shromážděné společenství projevuje svou účast na Kristově kněžství rozmanitými liturgickými službami.** Převezal jsem ji z knihy Františka Kunetky Slavnost našeho vykoupení, Nástin liturgické teologie (Karmelitánské nakladatelství 1997), ze které jsem při přípravě tohoto článku čerpal nejvíce. V současnosti však již existuje celá řada knih o liturgii i v češtině.

Připravil Martin Vaňáč

Tak to byla teorie. A jak vypadá **praxe v naší farnosti**? Hodnocení si asi každý může udělat sám, stejně jako si každý může položit otázku, nakolik plní svojí službu při liturgii. Zde uvedu jen některé „symptomy“, které jsem viděl nebo o kterých jsem slyšel, jež jsou podle mne v rozporu s tím, jak by měla liturgie s aktivní účastí celého společenství vypadat:

- od bratří vím, že je často problémem sehnat někoho z laiků pro služby v rámci liturgie – např. **přinášení darů**, které má přitom hlubokou duchovní symboliku, zvláště je-li spojeno se sbírkou peněz, neboť tento pozůstatek obětního průvodu je vyjádřením vůle všech věřících k oběti, nebo **čtení Písma sv. a pronášení přímluv**, které by se měly týkat nejprve záležitostí obecné církve, pak těch, kteří vládnou, dále modlitby za spásu celého světa, za lidi trpící a také za farnost; zdá se mi vhodné, když přímluvy reagují na konkrétní potřeby jednotlivců nebo celého společenství
- během bohoslužby je zřejmá pasivita řady lidí – málo lidí zpívá a recituje společné texty, lidé si sedají dozadu a někdy i po několikerych výzvách kněze odmítají přijít blíže k **oltáři**, který přitom spolu s **ambonem** (odkud se pronášejí biblická čtení a přímluvy) a **sedadlem předsedajícího** patří ke třem nejdůležitějším místům liturgického prostoru a tedy k centru liturgického dění,
- pozornost se někdy soustřeďuje pouze na svátostnou přítomnost Krista v eucharistii a přitom jsou opomíjeny další způsoby Kristovy přítomnosti v liturgii – kromě přítomnosti **pod eucharistickými způsoby**, je přítomen **v osobě sloužícího kněze**, je přítomen **ve svátostech** (např. při křtu – když někdo křtí, křtí sám Kristus), je přítomen **ve svém slově** (při četbě Písma sv.), je přítomen, když se **shromáždění** modlí a zpívá, jak to slíbil: „Kde jsou dva nebo tři shromáždění v mém jménu, tam jsem mezi nimi.“ (Mt 18,20), viz SC 7,
- mám pocit, že někdy účastníci bohoslužby zapomínají na rozdíl mezi liturgií, která je slavností celého společenství a soukromou zbožností – to se projevuje

např. tím, že si sedáme v lavicích daleko od sebe, asi abychom se vzájemně nerušili; ale když v každé liturgii zaznívá modlitba Otče náš (a ne Otče můj), tak bychom si zřejmě měli být vědomi toho, že jsme navzájem sestry a bratři; **pozdravení pokoje** by mělo sloužit k tomu, abychom přijímání chápali nejen jako spojení s Kristem, ale také s jeho Tělem, s církví – toto gesto bylo do liturgie zavedeno právě proto, aby zdůraznilo horizontální, mezilidský význam přijímání.

To jsem uvedl jen některé své postřehy a nečiním si nárok na nějaké komplexní hodnocení všech bohoslužeb v naší farnosti. Navíc tento článek má posloužit jako podnět k zamyšlení a případně k diskusi nebo v ještě lepším případě k hledání možností, jak zlepšit naše liturgické slavení. Myslím si, že na to, abychom byli aktivnější při různých službách v rámci liturgie, často stačí jen trochu více odvahy a hlavně ochoty sloužit druhým.

Ještě bych rád poznamenal, že z pohledu aktivní účasti věřících v liturgii se mi nejvíce líbí děti při nedělní dětské bohoslužbě. Děti se nebojí sednout si blízko oltáře a třeba i vedle někoho cizího, nebojí se předčítat připravené přímluvy nebo dokonce improvizovaně přednést své osobní prosby, stejně tak se nebojí přinášet obětní dary a zpívat. Nejedná se u nich asi o nějakou promyšlenou a uvědomělou účast na liturgii, ale prostě o přirozenou zvědavost a třeba také touhu být v centru dění. Při té příležitosti se mi vybavují Ježíšova slova: „Amen, pravím vám, kdo nepřijme Boží království jako dítě, jistě do něho nevejde.“ (Mk 10,15)

Samozřejmě, že jsem se při uvažování nad stavem liturgie v naší farnosti snažil také trochu promýšlet, jak by se dala situace zlepšit. Konstituce o liturgii zdůrazňuje především **nezbytnost liturgické výchovy všech věřících**: „Duchovní správcové ať horlivě a trpělivě usilují o liturgickou výchovu a vnitřní i vnější aktivní účast věřících, a to úměrně jejich věku, okolnostem a způsobu života a stupni náboženské vyspělosti... Svěřený lid mají vést nejen slovem, ale i příkladem.“ (SC 19) V současnosti, kdy kněží jsou mnohdy přetíženi různými úředními povinnostmi, bylo by dobré, kdyby jim v tomto úsilí o liturgickou výchovu byli nápomocni laici. Jednak svoji ochotou vzdělávat se a také ochotou k liturgické službě.

Konkrétně mám na mysli činnost dvojího druhu:

- 1) Věnovat dostatečnou pozornost liturgické výchově **celé farnosti**. Pořádat přednášky, besedy o liturgii (např. uvádění do liturgického slavení v různých obdobích liturgického roku), publikovat články o liturgii ve farním zpravodaji, hovořit o liturgii při kázání, odpovídat na dotazy ohledně liturgie, v případě „nových liturgických zkušeností“ (jako je např. ekumenická nebo kající bohoslužba) se zajímat o ohlasy a názory farníků.
- 2) Bylo by ideální, kdyby se podařilo vytvořit z pravidelných návštěvníků jednotlivých bohoslužeb jakési **jádro**, které by se staralo o zajištění různých liturgických služeb vyhrazených laikům (např. liturgické čtení, čtení přímluv,

přinášení obětních darů atd.). Tito zájemci o liturgii a ochotní spolupracovníci by se společně jednou za čas scházeli mimo bohoslužbu a věnovali by se intenzivnější liturgické výchově, aby mohli lépe vykonávat svoji službu. Kromě toho, že z tohoto jádra by mohli být lidé pověřováni jednotlivými službami, svojí aktivní a uvědomělou účastí při liturgii by byli příkladem pro ostatní účastníky liturgie (zpěv, postoje, úkony atd.). To považuji v naší farnosti za velmi důležité, neboť jako farnost v centru města nás často navštěvují zvědavci a nebo lidé hledající, což klade nároky také na naše křesťanské svědectví při liturgii, která je jedním z hlavních projevů církve.

Vybraná literatura o liturgii v češtině:

- Adam A.: Liturgický rok. Historický vývoj a současná praxe. Praha 1998*
Dokumenty II. vatikánského koncilu. Praha 1995. Především Konstituce o posvátné liturgii Sacrosanctum Consilium, s. 125-171
Guardini R.: O duchu liturgie. Praha 1993.
Guardini G.: O posvátných znameních. Kostelní Vydří 1992.
Katechismus katolické církve. Praha 1995. Druhá část Slavení křesťanského tajemství, s. 286-316.
Kunetka F.: Slavnost našeho vykoupení. Nástin liturgické teologie. Kostelní Vydří 1997.
Kunetka F.: Základní principy liturgické reformy. In Ve znamení naděje. Proměny teologie a církve po II. vatikánském koncilu. Brno 1997.
Pesch O. H.: Druhý vatikánský koncil 1962-1965. Praha 1996. Kapitola čtvrtá o liturgické reformě, s. 107-132.
Pokorný L. a kol.: Obnovená liturgie. Praha 1976.
Polc J.V.: Posvátná liturgie. Řím 1981.
Poláček P.: Eucharistie jako slavnost. Praha 1996.
Richter K.: Liturgie a život. Co bychom měli vědět o mši, o církevním roku a smyslu liturgie. Praha 1996.
Všeobecné pokyny k Římskému misálu. In Český misál. Praha 1983, s. 13-72.

Martin Vaňáč

Správné odpovědi k Biblickému koutku:

1. Mojžíš nezemřel v zaslíbené zemi kvůli nevěrnosti lidu během putování pouští. (Nu 27,14) Zemřel v moábské zemi poté, co mu Hospodin ukázal zaslíbenou zemi z hory Nebó. (Dt 34,5)
2. Elijáš (2 Kr 2,11)
3. V 1. knize Mojžíšově se o Henochovi píše: „I chodil Henoch s Bohem. A nebylo ho, neboť ho Bůh vzal.“ (Gn 5,24) V NZ: „Hnoch věřil, a proto nespátřil smrt, ale Bůh ho vzal k sobě.“ (Žd 11,5)
4. V žádné.
5. Kdyby Kristus nebyl vzkříšen. (1 K 15,14-19)

LITURGICKÉ OKÉNKO

Slavení eucharistie (pokračování ze všeobecných pokynů k misálu)

1. Příprava darů

Na začátku bohoslužby oběti jsou přinášeny k oltáři dary, které se stanou Kristovým tělem a krví. Především se připraví oltář neboli stůl Páně, který je středem celého slavení eucharistie. Umístí se na něm korporál, purifikatorium, misál a kalich.

Potom se přinášejí dary. Je chvályhodné, když chléb a víno přinášejí věřící. Kněz nebo jáhen je od nich přijímá na vhodném místě. Kladou se na oltář za předepsaných modliteb. Ačkoli chléb a víno určené k bohoslužbě nepřinášejí věřící ze svého jako kdysi, přece obřad přinášení darů si uchovává svůj duchovní význam a smysl. Je možné převzít zároveň je i peníze nebo jiné dary přinášené věřícími pro chudé a pro kostel, anebo v kostele sebrané, ty se uloží na vhodném místě mimo oltářní stůl. Průvod, ve kterém se tyto dary přinášejí, je provázen zpěvem k přípravě darů; má trvat aspoň tak dlouho, dokud se dary neuloží na oltář.

Dary položené na oltář se mohou okouřit a stejně tak i oltář, aby se naznačilo, že oběť církve a její modlitba stoupá jako dým kadidla před Boží tvář. Po okouření darů a oltáře mohou být jáhnem (či jiným přísluhujícím) okouřeni i kněz a lid. Potom si kněz umývá ruce. Tímto obřadem se vyjadřuje touha po vnitřní očištění.

Po položení darů na oltář, a po skončení průvodních obřadů, následuje výzva, aby se všichni spojili s modlitbou kněze, a příprava darů je uzavřena modlitbou nad dary. Potom začne eucharistická modlitba.

Připravil br. Ignác

Z FARNOSTI

Sportovní farní odpoledne

V sobotu 8. května 1999 ve 14.30 hod. se ve farním klubu uskuteční sportovní odpoledne. Na programu budou sporty tradiční (stolní tenis, kulečnick, běh, ...), ale i méně obvyklé (Člověče nezlob se, Pexeso, šachy, ...). Nejde o žádné velké výkony, ale o společné posezení a příjemné strávení odpoledne. Pokud nechcete soutěžit, jste přesto zváni k povzbuzování těch odvážných při čaji a bábovce (co s sebou sami přineseme).

Srdčně zvou Honza Deutsch, František Jirsa, Pája a ostatní

Blahopřejeme a děkujeme

Právě před rokem se kostel Panny Marie Sněžné stal spolu s naším farním klubem místem mimořádně radostné „rodinné slavnosti“ - společně jsme oslavili 50. výročí kněžského svěcení našeho tehdejšího duchovního správce farnosti otce Stanislava Norberta Šamárka. Letos v květnu se otec Norbert dožívá dalšího významného jubilea - 75. roku svého života.

Přestože rok není příliš dlouhá doba, z hlediska věčnosti už vůbec ne, hodně se toho v našem životě i v naší farnosti změnilo. Co by se však v závislosti na čase měnit nemělo, je náš vztah a pocit vděčnosti k člověku, který se s námi dokázal podělit o to nejcennější, co mu bylo dáno a co jako pravý františkán ze sebe vyzařoval: pokorný a zároveň radostný vztah k Bohu, lidem i všemu stvořenému.

Milý otče Norberte, ač bychom byli rádi také tak štědrými dárci, zatím to ještě nedokážeme a tak náš dárek pro Vás je mnohem skromnější. Přesto Vám jej rádi a upřímně tímto předáváme: Přejeme Vám všechno nejlepší, hodně Boží lásky a ochrany, dobré zdraví, veselou mysl a neutuchající radost ze života. farníci při kostele Panny Marie Sněžné

S otcem Norbertem budeme mít příležitost se setkat a poblahopřát mu v neděli 9. května po "deváté" a "dětské" mši svaté ve farním klubu. Na slavnostní stůl přinesme každý něco dobrého. red.

Divadlo: »Ivana« aneb »Hutný duchovní pokrm«

V úterý 18. května v obvyklých 19.19 hod. ve farním klubu hraje amatérský divadelní spolek *Plkoň* toto »absurdní drama o tom, jak dobro zvítězilo samo nad sebou«. Plakáty již visí na mnoha místech, pozvaní jsou i farníci od evangelického Salvátora.

Plkoň po pěti letech své existence (díky tomu, že se někteří z členů zúčastňovali v tomto roce Paschalova katechumenátu) zavítá nyní i do farního klubu. Hra *Ivana* nám dá nahlédnout do společenství **opravdové lásky**, společenství, kde mají všichni **jeden správný názor** a **žádné námitky**, společenství několika z těch, kteří přežili Poslední Soud, kde Bůh poslal do Ráje jenom ty, co **za to stojí**. Ostatně někteří z nás hru již shlédli – poptejte se.

Zve vás Jan – je to hutný a drsný.

Benefiční koncert aneb Chceme někomu pomoci?

**MICHAL HROMEK
CONSORT**

nejen **KELTSKÁ** nejen **KYTARA**

v úterý **4. května v 19. 19 hod.**
ve farním klubu Panny Marie Sněžné

Michal Hromek - kytara

Daniel Mikolášek - bicí, vibrafon

Jakub Klár - flétna

René Vácha - viola, housle

Koncert je pořádán při příležitosti výstavy Radka Brože.

Při koncertě bude uspořádána sbírka pro Resocializační středisko

Podcestný Mlýn, které se stará o drogově postiženou mládež v rámci sružení Podané ruce.

Co jsou Podané ruce ?

Je to sdružení, které pomáhá drogově postižené mládeži a jejich rodinám. Chtěl bych se zmínit jenom o tom, s čím jsem se osobně setkal. Je to Resocializační středisko Podcestný mlýn v Kostelním Vydří u Dačice. V současné době žije ve mlýně osm chlapců, dva jsou z Prahy a ostatní z Moravy. Pobyť v komunitě by měl trvat asi rok a půl a je samozřejmě zcela dobrovolný. Po této době je s klientem udržován nadále kontakt, v plánu je zřídit takzvané "domy na půli cesty", které by pomáhaly k postupnému návratu do života.

Jak vypadá život ve mlýně? Kromě terapie se tam hlavně pracuje, chlapci mají stádo koz s kůzlata a jedním kozlem jménem Arnošt, jednoho berana, dvě husy s housetem, slepice, kočky a psa. O zvířata se vždy stará jeden chlapec celý týden: vyhání na pastvu, obstarává krmení, dojení a vše ostatní, co k tomu patří. Dále tam mají docela slušnou truhlářskou dílnu, kde si vyrábějí nábytek pro vlastní potřebu. Mlýn je vlastně celý v rekonstrukci a chlapci si v dílně sami vyrábějí všechno, co je zapotřebí k opravě, např. nová futra ke dveřím, dřevěné obložení stěn, atd., samozřejmě vše pod vedením terapeutů. Dále je v plánu zřídit keramickou dílnu, postavit pec na pečení chleba, vyrobit a osadit do náhonu mlýnské kolo, které by vyrábělo elektřinu. Na závěr dva osobní poznatky.

Je opravdu velmi naivní myslet si, že drogy se křesťanským rodinám vyhnou (v Podcestném mlýně jsou v drtivé většině chlapci z dobrých křesťanských rodin).

Když jsem se poprvé setkal s názvem Podané ruce (to jsem je ještě nepotřeboval), zdál se mi název příliš nadnesený a nepřliš věrohodný. Později, když jsem hledal pomoc a vytočil číslo Podaných rukou, cítil jsem, že mi opravdu byla ruka podána. V.V.

Z rozhovoru se zakladatelem Podaných rukou Jindřichem Vobořilem a vedoucím R.S. Podcestný mlýn Ivanem Havlem vyplynulo, že každá koruna kterou získají na provoz je pro ně nesmírně důležitá, protože státní úředníci k nim mají asi takovýto přístup: To, co dělají, je jejich koníček a také tak k nim přistupují, podle toho vypadá i státní příspěvek na všechny aktivity Podaných rukou pro společnost tak nesmírně potřebných.

Odpoledne (nejen) pro seniory

V sobotu 29. května ve 14.30 se koná ve farním klubu setkání našich seniorů z farnosti. Příjemné atmosféře může napomoci každý z nás. Ženy se jistě mohou pochlubit nějakým zajímavým a osvědčeným receptem, mezi pány se najde ne jeden zábavný vypravěč.

Prosíme proto dámy, aby donesly svůj recept napsaný na lístečku (případně i vzorek na ochutnávku by byl vítán). Pokud se sejde receptů více, vydáme speciální farní kuchařku! Pánové nás zase mohou potěšit zajímavým příběhem z vlastního života nebo z oblíbené knihy.

Zpěv, hudbu (možná i k tanci) k dobré pohodě nám zajistí bratři františkáni.

Růžka, Pája, Máří, Irenka, Vendulka, ...

Program připravila a celým odpolednem Vás bude provázet mládež naší farnosti, využijme příležitost vzájemně se poznat. Mladí dokáží dávat radost sobě i druhým. red.

Sněmovní kroužek

Na příštím setkání v úterý 11. 5. v 17:00 hod.ve farním klubu budeme uvažovat na téma Královské kněžství, zamýšlet se nad texty Písma - 2 Pt 5; Zj. 1,6; 5,9-10; Lumen Gentium 10 a 34.

Ludmila Jirsová

Přednáška

Přednáška "Panelstory" architekta Dlabala se uskuteční ve středu 8. května v 19:19 hod. ve farním klubu. Bydlení v panelových domech se dotýká mnohých z nás, dozvíme se jistě mnoho zajímavého.

Srdečně zve Božena Harmáčková

Výzva

Stále je nás málo přihlášeno na poutní zájezd do kláštera v Teplé. Proto vy, kdo byste chtěli jet a necháváte to na poslední chvíli neváhejte a co nejdříve se přihlaste, aby nemusel být zájezd zrušen.

Poutní farní zájezd - v neděli 16. května

do premonstrátského kláštera Teplá u Mariánských Lázní. Jede se autobusem

Odjezd: 6. 00 hod. z Opletalovy ulice (před Hlavním nádražím)

v 10. 00 hod. mše svatá v klášterním kostele

oběd vlastní, po obědě prohlídka kláštera

Návrat: ve večerních hodinách

(Mládež odjíždí do Teplé již v pátek, informace u bratra Paschala.)

Při zpáteční cestě můžeme navštívit Manětín nebo Plasy.

Přihlásit se můžete: ve všední dny na faře u sestry Amáty nebo Lucie.

Záloha je 200,- Kč (děti mají slevu). Podrobnější informace na faře.

Srdečně zve bratr Paschal

Exodus II

- pětidenní putování se vším na zádech a spaním pod širým nebem (popř. v domečku u hodných lidí).

Termín: **19. - 24. 7. 1999.**

Vyrazíme z Prahy od kostela Panny Marie Sněžné do neznámých krajín.

Na co se musí každý poutník připravit?

- na stovky kilometrů za dne i noci, horka i mrazu ...

- že s Tebou ve skupince půjde nějaký smolař, pod jehož vedením zajistíte zapadnete do jediné bažiny v okolí 100 km

- teoretik, který zaručeně vyřeší každý problém, ale realizace zbude na Tebe

- hysterik, který Ti zkazí každou klidnou chvíli

- ignorant, kterého nerozhází ani Tvá dobrá nálada, ani Tvá zlomená noha

- pedant, který Tě každé ráno nezapomene upozornit, že věci ve tvém batohu nejsou srovnány, jak by měly

Co sebou?

Jídlo na tři dny (možno dokoupit cestou), lžičky, ešus, spacák, karimatku, pláštěnku, baterku, svíčku, zápalky, asi 400 Kč (na cestu a společné výdaje) a to, co uznáš za nezbytné pro přežití pěti dnů.

Upozornění: vše, co si vezmeš, poneseš!

Přihlášky ve vrátnici a na faře. Další informace zašleme poštou.

Bereme všechny lidičky v rozmezí 15-35 let.

Výjimečně zdatní jedinci mohou být i mimo vymezenou věkovou hranici.

Vyplněné přihlášky vhodte do 31. 5. do krabice ve farním klubu, ve všední dny 9-12, 14-17 hod.

Připravují mladí pro mladé

Pozvání do společenství

Vrtá Ti v hlavě nějaká otázka a nebo nějaký problém? Chceš si o tom popovídat u čaje s dalšími (nejen) mladými křesťany? Nebo si chceš jen poslechnout povídání druhých, zaposlouchat se do textů Písma sv. a nebo se společně modlit? Tak zkus překonat svůj ostych a přijď se podívat do Farního klubu u Panny Marie Sněžné vždy v pondělí mezi 18-20 hodinou. První pondělky v měsíci bývá společná adorace (3. 5.).

Témata příštích setkání najdeš v klubu na nástěnce.

Martin Vaňáč

Vybrané údaje o hospodaření v roce 1998 farnosti P.M. Sněžné

Příjmy:

- sbírky v kostele (celkem včetně účelových)	750 000 Kč
- dary	292 000 Kč
- nájemné	67 000 Kč
- příspěvek od Magistrátu hl. m. Prahy (opravy kostela)	800 000 Kč
- příspěvek od Ministerstva kultury ČR (restaurování oltáře a úprava nádvoří)	1 741 000 Kč

Výdaje:

- mzdy zaměstnanců (včetně daní a pojistného)	334 000 Kč
- bohoslužebné výdaje (měšní víno, hostie, svíčky květiny)	40 000 Kč
- režijní výdaje (elektřina, pojištění kostela, stočné, odvoz odpadu, telefon, zabezpeč. systém, kancel. potřeby, tiskoviny a pod.)	264 000 Kč
- opravy památek	2 276 000 Kč
- opravy ostatní	960 000 Kč
- odeslané sbírky a příspěvky (Svépomocný fond Arcibiskupství pražského, „Svatopetrský haléř“, misijní sbírka, sbírka na Charitu)	121 000 Kč
- dary a charitativní výdaje	12 000 Kč

vypracovala Lucie

Účelové sbírky vyhlášené v letošním roce 1999:

Vybráno:

21. 1. sbírka pro organizaci „Živá rodina“ na Ukrajině (proběhla při ekumenické bohoslužbě)	4 500 Kč
31. 1. sbírka na Nemocnice sv. Karla Boromejského v Praze	15 000 Kč
21. 2. „Svatopetrský haléř“	24 120 Kč
9.-10. 4. sbírka na Ukrajinu (při sbírce šatstva a obuvi)	13 606 Kč
11. 4. pomoc Kosovu	28 350 Kč

CÍRKEV A SPOLEČNOST

Za výstavou Radka Brože

Středa před Zeleným čtvrtkem - den Jidášovy zrady - nás křesťany vždycky znovu a znovu usvědčuje z naší vlastní nedokonalosti a neschopnosti milovat tak, "jak On miloval nás". Nabízí se provokativní otázka, která je zřejmě aktuální už 2000 let: chceme to vůbec a usilujeme o to? Jaký je vlastně náš vztah k Bohu a co vůbec víme o našich bližních a jejich potřebách? Jsme sami se sebou spokojeni nebo nás trápí pomýšlení na to, že i my bychom mohli zradit?

Zahájení výstavy Radka Brože v ambitu františkánského kláštera se stalo zcela mimořádnou příležitostí k zastavení a zamyšlení se nad poselstvím Velikonoc uprostřed Svatého týdne. Obrazy tohoto umělce nám umožní nahlédnout do niterného vztahu člověka k Bohu. Nad nimi si uvědomujeme, jak jsme my křesťané mnohdy zbytečně mnohomluvní a roztěkaní. Nemusíme být ani zvlášť velkými znalci moderního umění, abychom pochopili to důležité: ano, toto je člověk, kterého Bůh neustále provokoval - provokoval k stále většímu úsilí pochopit, co pro nás znamená Bůh a jaký je náš vztah k Němu.

Radek Brož už nežije. Možná nechápeme, proč bylo v Božím plánu, že zemřel tak mladý, uprostřed života a rozdělané práce. Na výstavě jeho obrazů jsme však možná pochopili, že bylo v Božím plánu, aby to byl právě on, kdo nám umožnil prožít nečekaný duchovní zážitek.

Množství účastníků tohoto večera dalo za pravdu všem, kteří tušili výjimečnou událost. Nevšední zážitek doplnil citlivý hudební doprovod (zpěv za doprovodu cembala) a zejména pak úvodní slovo přední české výtvarnice Adrieny Šimotové, kterou s Radkem Brožem kromě výtvarného projevu pojilo pouto přátelství a vzájemné úcty.

Díky všem, kteří se jakkoliv na této výstavě podíleli, zejména však paní Aleně Brožové. Dej Bůh, aby nikdy neztratila svůj milý a laskavý úsměv, tolik potřebný pro její tři malé děti.

H. Outratová

Rekolekce

Jednodenní obnova pro manžele se uskuteční v sobotu 22. 5. od 9-16.00 hod ve farním klubu. Obnovu povede mons. Vladimír Vyhlička. Je nutné se přihlásit na tel.: 24942236.

Pozvání

Mše sv. pro starší lidi "Setkání generací" bude slavena v katedrále sv. Víta v sobotu 22. května 1999 v 15.00 hod. a bude ji celebrovat biskup Václav Malý. Všichni jsou srdečně zváni.

Máte rádi „Ádėčko“?

Podpořte ho tím, že si jej předplatíte!

Asi není příliš třeba, abych vám představoval mládežnický časopis AD, který letos vychází již desátým rokem. Každé číslo přináší řadu zpráv, komentářů, reportáží z domova a ze zahraničí, rozhovory se zajímavými osobnostmi z oblasti církevního i kulturního života, články na téma partnerských vztahů, seznamovací inzeráty, testy, křížovky, ankety a mnoho dalších věcí. S časopisem mám osobně velmi dobrou zkušenost a vím, že v mnoha domácnostech nebo společenstvích slouží některé jeho články jako vhodný materiál k diskusi na různá témata. Články jsou totiž psány takovou formou, že ukazují pohled na určité téma z různých úhlů. Například nějaký problém z oblasti mezilidských vztahů je představen z pohledu duchovního, lékaře a mladého člověka, nebo jsou zde biblická témata představená z pohledu katolického a evangelického biblisty apod. Další předností časopisu je podle mého ta skutečnost, že dokáže zaujmout i nevěřícího čtenáře, což není běžné u jiných církevních periodik. Je přirozené, že tento časopis má i řadu kritiků, kteří mu vytýkají kromě jiného příliš „necírkevní“ zaměření nebo to, že nepředkládá jasné a stručné odpovědi. Je dobré, že časopis nutí čtenáře k tomu, aby se nad problémy sami zamysleli. I zde samozřejmě platí poněkud upravené rčení, že „není časopis ten, který by se zalbil čtenářům všem“. Přesto jsem přesvědčen o tom, že AD je velmi dobrý časopis. Je tomu tak i proto, že ať se rozhlížím ve stáncích a prodejnách tisku jak chci, tak podobný křesťanský časopis (nejen) pro mládež prostě nevidím. Byla by proto velká škoda, kdyby tento časopis zanikl jenom kvůli nedostatku financí. Hlavním problémem je totiž distribuce časopisu. V novinových stáncích o něj prodejci příliš zájem nemají a navíc je pro ně daleko méně rentabilní ve srovnání s Bravičky, Dívkami a mnoha dalšími časopisy pro mladá. Šéfredaktor časopisu Josef Greš k tomu poznamenává: „Řada lidí AD chválí, ovšem o tom, zda bude i nadále vycházet a oslovovat mladou generaci nerozhodují jen pozitivní ohlasy, ale především počet předplatitelů.“ Je možná řada těch, kteří časopis pravidelně kupují. Tím, že si jej přeplatí, dají nejen pozitivní ohlas redakci, ale zároveň podpoří prospěšnou věc. Předplatné může být také vhodným dárkem. Mohou ho předplatit rodiče pro své dospívající děti, kamarádi sobě navzájem apod. Záleží tedy jen na nás, na předplatitelích, zda naše Ádėčko přežije rok 2000.

Ukázky z časopisu najdete na internetových stránkách nakladatelství Portal: <http://www.portal.cz/AD> Objednávky předplatného, které stojí ročně 264,- Kč, jsou možné na adrese: SEND Předplatné, s.r.o., P.S. 141, Antala Staška 80, 140 00, Praha.

Martin Vaňáč

Kosovo - svědomí Evropy

Čelíme dnes patrně nejtěžší zkoušce, situaci, o níž jsme si možná mysleli, že náš starý kontinent již nemůže potkat. Triumf násilí a hrubého výsměchu základním hodnotám lidské důstojnosti a života se nás jako křesťanů hluboce dotýká, zasahuje samu podstatu naší víry a přesvědčení. A přesto - kdo má zvednout hlas proti této genocidě, když ne my, křesťané?

Hrůzné je především to, že ono násilí je rovněž dílem křesťanů. Snad "jiných" křesťanů, je ale především dílem zaslepeného a egoistického nacionalismu, a snad i ozvukem vzpomínek na dávná křížová tažení, které by za jiných okolností mohly dnes působit spíše komicky.

Vědomí, že je systematicky likvidován a vyháněn celý jeden národ, že se zde provádí chladnokrevná genocida, tolik připomínající zločiny fašismu, že jsme svědky vraždění tisíců civilistů a vyhánění statisíců uprchlíků z jejich země, je strašné. V době, kdy slavíme slavnost Veliké noci a Vzkříšení, můžeme názorně sledovat, jakého barbarství a násilí, jakých činů je schopen člověk odpadlý od Boha, zbavený morálních zásad, odtržený od svých duchovních kořenů, člověk ztrácející posléze i nejujímavější atributy svého lidství.

Jsme i svědky pokusu zabránit tomuto barbarství hrubou silou, se všemi důsledky, které její použití přináší. Jistě, situace, před níž dnes stojíme, je i dílem těch odpovědných, kteří po léta k tomuto násilí jen přihlíželi a můžeme se jen domýšlet, proč neučinili více. Ale nebyli jsme mezi nimi nakonec i my, kteří jsme dosud mlčeli v domněnku, že se nás to vůbec netýká? Kde byl tehdy náš hlas, kde byl hlas těch, kteří jsou dnes náhle zděšeni hlukem spojeneckých bombardérů? Vždyť přece tam, kde zavládla nenávist a násilí, může být i síla - nelze-li jinak - poctivým pokusem zadržet ruku svévolníka.

"Plné spravedlnosti nelze dosáhnout, pokud není umožněno každému člověku, aby jí mohl stejnou měrou užívat a aby se z ní stejnou měrou těšil", říká Jan Pavel II. Spravedlnost a mír jsou totiž dvě strany téže mince. Zapomínat na tuto zásadu se lidstvu a zvláště Evropě nikdy nevyplatilo.

Církev a křesťané jsou dnes především povinni vystupovat všude tam, kde jsou porušována lidská práva, kde je pošlapávána nezcizitelná důstojnost každé lidské bytosti. Jestliže nepochopíme a nepřijmeme nerozdílnou jednotu míru, spravedlnosti a svobody, stane se naše víra a touha po míru jen naším alibi a útekem před skutečností. A tak kosovská krize je pro nás především výzvou, abychom ve světle tohoto poznání dovedli vážít míru utrpění a vin.....

Hlas, volající po této jednotě, zazněl naléhavě z poselství Jana Pavla II. ke Světovému dni míru 1. ledna 1998 a v jeho světle můžeme dobře poznat i kořeny toho, co se dnes na Balkáně děje. Je-li totiž narušena spravedlnost, nemůže být ani míru, neboť obojí má svůj kořen a základ v jediném - v milosrdenství a lásce.

S touto láskou v srdci budeme i jako nedobrovolní svědkové tohoto dramatu schopni pomoci skutkem milosrdenství, modlitbou i hmotnou pomocí uprchlíkům a přijímat ty, kteří budou hledat pomoc v naší zemi útočiště. A to není málo.

"Poselství Panny Marie z Fatimy" ve farním klubu

Pan Vladimír Vašků senior, který pro nás připravil 7. dubna večer věnovaný vzpomínce na úctyhodný život a činnost františkána P. Petruše, mohl mít oprávněnou radost z nečekaně vysoké návštěvnosti. Zdá se, že Fatimské mariánské zjevení, které stálo kdesi u zrodu "Růžencového smírného křížového tažení za mír ve světě", jež inicioval právě P. Petrus - stále i po desetiletích mocně přitahuje. Po pravdě je ale třeba přiznat, že je to především starší, nanejvýš pak střední generace, které projevují živý zájem o takovýto projev víry a zbožnosti. Ti mladší příliš nerozumí - takovýto projev jim není vlastní a tím pádem ani nechápou jeho smysl. Na druhé straně ale docela jistě chápou, že modlit se za mír ve světě smysl nepochybně má.

Čím a proč tomu tak je? Hledejme společně odpověď na tyto a podobné otázky - nevytvářejme zbytečně generační bariéry. Na všechny otázky se dá při dobré vůli odpovědět. Měli bychom však přitom respektovat přirozenost každého člověka a hledat cesty, jak komunikovat mezi sebou jazykem, který bude společný nám všem.

Je třeba poděkovat za opravdu zajímavý a podnětný večer, který nám umožnil zamyslet se nad naší ochotou a připraveností účastnit se svým dílem na "mírovém tažení" v tomto světě, který je stále zmítán tolika projevy násilí a nenávisti. Děkujeme také za to, že možná poodhalil i některé slabiny a omezení, která na této společné cestě budeme ještě muset překonat.

H. a J.-J. Outratovi

Putování sochy Panny Marie z Nazareta

Slavnost uvítání putovní sochy Panny Marie bude zahájena v Praze v kostele Panny Marie Sněžné v pondělí 10. května v 16.00 hod. a ukončena v 21.30 hod. Mši sv. v 18:00 hod. celebruje biskup Škarvada.

Podrobný program najdete na nástěnkách.

Akci organizačně zajišťuje mariánské hnutí Českomoravská Fatima - Fatimský apoštolát se sídlem v Koclířově u Svitav.

Sbírka na Ukrajinu (pořádala Unie katol. žen a farnost Panny Marie Sněžné)

Upřímně děkujeme všem, kdo jakýmkoliv způsobem přispěli při dubnové humanitární sbírce pro organizaci „Živá rodina“ na západní Ukrajině: že přinesli oblečení či obuv, přidali do kasičky peníze na nákup trvanlivých potravin a dopravu, či sami pomáhali při příjmu a třídění věcí i při jejich nakládkě nebo přímo na nádraží. Vážíme si vašeho pochopení situace na Ukrajině, která se nijak nezlepšuje. Stále je třeba pomáhat starým opuštěným lidem a rodinám s dětmi. S vaší spoluprací je možné v pomoci vytrvale pokračovat (alespoň dvakrát do roka). Ještě jednou díky a těšíme se na vás při podzimní sbírce !

Markéta Koronthályová

BIBLICKÝ KOUTEK

Pascha – přejítí ze smrti do života

Nejdůležitějším židovským svátkem je Pascha (hebrejsky Pesach), doslova svátek „přejítí“. Izraelci si každoročně připomínali své vysvobození z egyptského otroctví. Hospodin nejprve **přešel** (tj. minul) domy, které byly označeny beránkovou krví (Ex 12,13). Poté lid v čele s Mojžíšem a vedený Hospodinem **přešel** mořem a vydal se na pouť do zaslíbené země (Ex 14,15-31). To byly pro izraelský národ rozhodující události. Křesťané slavením velikonoc navázali na tento svátek, ale připomínají si jiné „přejítí“. Kristus svým zmrtvýchvstáním jako první člověk **přešel** ze smrti do nového života. Pro nás je tato událost příslibem, že stejně jako Hospodin převedl Izraelce mořem při jejich útěku z egyptského otroctví, tak také Kristus převede ty, kteří ho budou následovat, z otroctví hříchu a smrti do nového života.

„V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já.“ (J 14,2-3)
„Avšak Kristus byl vzkříšen jako první z těch, kdo zesnuli. A jako vešla do světa smrt skrze člověka, tak i zmrtvýchvstání: jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni dojdou života. Každý v daném pořadí: první vstal Kristus, potom při Kristově příchodu vstanou ti, kdo jsou jeho.“ (1 K 15,20-23).

„Věříme-li, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, pak také víme, že Bůh ty, kdo zemřeli ve víře v Ježíše, přivede spolu s ním k životu.“ (1 Te 4,14)

Tentokrát si v testu můžete vyzkoušet, zda dobře znáte biblická vyprávění o zvláštních okolnostech smrti některých významnějších postav.

M. Vaňáč

Otázky:

1. Zemřel Mojžíš v zaslíbené zemi ?
2. Který prorok byl vzat v ohnivém voze do nebe ?
3. Jak zemřel Henoch ?
4. Ve které biblické knize se píše o smrti Josefa a Marie ?
5. V jakém případě by podle Pavla byla naše zvěst klamná a naše víra marná?

HISTORIE

Kláster premonstrátů v Teplé

Kanonie premonstrátů v Teplé s kostelem Zvěstování Panny Marie patří k největším a nejvýznamnějším klášterům v západních Čechách. Je jedním z prvních šlechtických, nikoliv královských klášterů a je důkazem moci a úrovně českých velmožů v závěru 12. století.

Kláster založil v r. 1193 Hroznata, významný šlechtic, jako náhradu za to, že se neúčastnil křížové výpravy r. 1191. Klášter byl osazen z pražské kanonie premonstrátů na Strahově, v čele s opatem Janem. Poté rychle vyrostl kostel, vysvěcený r. 1232. Hroznata se r. 1197 připojil k další, nakonec však neuskutečněné křížové výpravě, své cesty přes Řím ovšem využil k získání privilegií pro svůj klášter. Sám rovněž vstoupil do řádu, 1207 byl proboštem kláštera. Zemřel roku 1217 (zajat, uvězněn a posléze zavražděn loupeživými německými rytíři, kteří na klášteru požadovali tučné výkupné). Ve svém konventu byl pak uctíván jako mučedník a jeho ostatky jsou chovány v klášterním kostele v kapli jemu zasvěcené. Z r. 1197 pochází i Hroznatova závěť, kterou lze považovat za zakládací listinu kláštera v Teplé i kláštera premonstrátů v Chotěšově. Při jeho založení stála i jeho sestra Vojslava.

Tepelský klášter zůstal jako jeden z mála ušetřen pohromy v době husitských válek, k jeho opravě došlo po požáru 1467. Základní kámen k barokní novostavbě klášterních budov položil r. 1690 opat Raymund III. Stavba probíhala za účasti stavitele Kryštofa Dientzenhofera, a později i snad jeho syna, slavného Kiliána Ignáce Dientzenhofera. Mimo vlastní klášter byl upraven i chór konventního chrámu a barokní úprava kostela včetně vybavení interiéru. Tyto práce byly ukončeny v r. 1756.

Zásluhou tepelských premonstrátů, zejména opata Pfrognera, který byl i ředitelem teologické fakulty v Praze, bylo i založení prvních lázeňských domů v Mariánských Lázních, patřících tehdy klášteru v Teplé v letech 1808 a 1810. Svou péčí věnovali Mariánským Lázním tepelští premonstráti i později, kdy jejich péčí vznikly i nové budovy a kolonáda v r. 1889.

Klášterní chrám byl restaurován v l. 1850-1863, poté vznikly i další hospodářské budovy, z roku 1893 pochází dnešní neorománský portál kostela. Vnější kostela byl výrazně restaurován v letech 1930-31. Významné bylo připojení rozsáhlého křídla s knihovnou v letech 1902-1910, vnějškově přizpůsobeného barokní stavbě s pozoruhodnou klášterní knihovnou. **Do areálu kláštera** vstoupíme barokní branou, uprostřed nádvoří před kostelem zaujme výrazná raně barokní stavba sýpky z r. 1680.

Na nádvoří je rovněž umístěno sousoší Kalvarie z r. 1710.

K dominantě kláštera patří především konventní kostel Zvěstování Panny Marie, trojlodní síňová stavba se dvěma věžemi v průčelí v duchu nejranější gotiky z počátku 13. století, kterou v interiéru doplňuje pozoruhodná barokní výzdoba, převážně z doby kolem poloviny 18. století. Pilíře jsou pokryty umělým mramorem a klenby hlavní lodi freskami z let 1754-6 převážně s náměty invokací mariánské litanie.

Významnou účast na výzdobě chrámu po r. 1750 měl sochař František Ignác Patzer, přední představitel raného rokoka v Čechách. Patzer vytvořil jak pozoruhodné chórové lavice-staly s bohatou řezbářskou a sochařskou výzdobou, tak byl i autorem plastik náhrobku bl. Hroznaty v severním rameni příčné lodi (před 1761) a z jeho ruky vyšly i plastiky hlavního oltáře (1750-53), který je jinak dílem J. Lauermana. Oba tyto umělci provedli i řadu dalších oltářů v kostele.

Na levé straně od presbytáře je kaple bl. Hroznaty, zřízená 1898 s pseudorománským oltářem, na němž je umístěna bohatě zdobená a zlacená ostatková truhlice s ostatky bl. Hroznaty. Rovněž další výzdoba kaple je z konce 19. století. V severní boční lodi kostele je rovněž chován kamenný sarkofág, snad původní Hroznatova rakev. Nad vstupem do kláštera je barokní socha zakladatele se sochami andělů, nesoucími atributy.

V budově vlastního konventu najdeme pozoruhodný prostor kapitulní síně a refektáře s bohatou rokokovou výzdobou a malbami. V křídle s prelaturou, reprezentačními místnostmi opata, je pozoruhodný zejména tzv. "modrý sál" v 1. patře s alegorickými malbami stěn a stropu z roku 1816.

Hlavní sál knihovny pochází z let 1907-8 se dvěma patry obíhající galerie a bohatou štukovou a malířskou výzdobou stropu z téže doby. V klášterní knihovně je řada cenných středověkých rukopisů a vzácných tisků. V tomtéž křídle je i klášterní museum. Řada uměleckých pokladů kláštera v Teplé byla po r. 1950 rozvezena a uložena v museích a galeriích. Z památek na bl. Hroznatu je to především tzv. "Hroznatova mísa", měděná nádoba, zdobená emailem z doby kolem 1200 a nalezená po třicetileté válce na jeho sarkofágu. Dnes je tato památka v Umělecko-průmyslovém museu v Praze a klášter spolu s dalšími předměty usiluje o její vrácení.

Když v r. 1991 převzali opět premonstráti budovy kláštera, byly v dezolátním stavu. Již dnes jsou patrné plody úsilí o jeho obnovu, a to jak duchovní, tak i o zvelebení památných budov a jejich výzdoby. Díky Bohu za to, že o tepelském klášteře můžeme psát opět nejen jako o umělecké památce, ale především jako o živém duchovním centru západních Čech.

PROGRAM U PANNY MARIE SNĚŽNÉ

Květen 1999

2. 5.	Ne	14:00	Plavání pro děti v YMCA	
4. 5.	Út		Slavnost Posvěcení kostela Panny Marie Sněžné (r. 1625)	
		16:00	Setkání farnosti	farní klub
		19:19	Koncert: Keltská kytara (nejen)	farní klub
5. 5.	St	19:19	Koncert: Sonaglio - smíšený pěvecký sbor	farní klub
8. 5.	So	9-14:00	Setkání členů hnutí Křesťan a práce - veřejné	farní klub
		14:30	Sportovní farní odpoledne (pro malé i velké)	farní klub
10. 5.	Po	16:00 - 21:30	Putovní socha Panny Marie z Nazareta	v kostele
		18:00	Mše svatá - celebruje biskup Škarvada	
11. 5.	Út	17:00	Sněmovní kroužek	farní klub
		17:00	Setkání výtvarníků, mše svatá	
12. 5.	St	15:00	Koncert - pořádá Unie katol. žen	farní klub
		19:19	Přednáška: Nad připravovaným listem k sociálním otázkám - - Dr. Lubomír Mlčoch	farní klub
13. 5.	Čt		Nanebevstoupení Páně	
14. 5.	Pá	17:45	Novéna k Duchu svatému (po devět dní)	
15. 5.	So	8:00	Připomínka 14 umučených bratří	
16. 5.	Ne	6:00	Farní pouť do Teplé (odjezd z Opletalovy ul.)	
		9:00	Zpívá chlapecký sbor: Knabenchor am Marianum Fulda	
18. 5.	Út	16:00	Setkání farnosti	farní klub
		19:19	Divadlo: "Ivana" aneb "Hutný duchovní pokrm"	farní klub
19. 5.	St	19:19	Přednáška: "Panelstory" - arch. Dlabal	farní klub
20. 5.	Čt	15:00	Vernisáž výstavy	kaple sv. Jana
22. 5.	So	9:00	Rekolekce pro manžele (pro přihlášené)	farní klub
23. 5.	Ne		Slavnost Seslání Ducha svatého	
25. 5.	Út	18:00	Ekumenická bohoslužba slova (není mše svatá)	
29. 5.	So	14:30	Odpoledne (nejen) pro seniory	farní klub
30. 5.	Ne		Slavnost Nejsvětější Trojice	
1. 6.	Út	16:00	Setkání farnosti	farní klub
1.-31. 5.	v	17:45	mariánská pobožnost (májová)	
14.-22. 5.	v	17:45	novéna k Duchu svatému	
ve čtvrtek	v	17:00	mše sv. pro mládež	
ve čtvrtek	v	19:00	eucharistická adorace v kapli sv. Michala	
2. 5.			Ukončení výstavy obrazů Radka Brože	ambit kláštera
21.-30. 5.			Výstava Domova sv. Rodiny a foto Vlastimila Malého	kaple sv. Jana

Kontaktní adresy redakce: F. ú., Jungmannovo nám. 18, Praha 1, tel.: 22246243

Outratovi, Krakovská 24, Praha 1, tel.: 222 121 55

Jirsovi, Soukenická 14, Praha 1, tel.: 231 35 13

Náklady na vytištění tohoto čísla Sněžanky jsou 5,- Kč.